

SATU SALLISESTA

Joka epäilemätä oli esi isä niil-
len mainittavillen Sallisillen,
jotka aina johtahtivat suomen
suojelemisen, ja joista se suuri ja
aina muistossa piettävä saman-
nimellinen Karjalan Gen-
raali heijän kunniaksensa
kehui perijuurensa
olewan.

Lapponen

HEL S I N G I S S Ä

Präntätty WASENIUKSEN tygönä Wuonna

1831.

SATU SALLIESTA

Joka epäilemättä on esi-
ten mainittavien Sallisten
jotka aina johtivat suomen
enjoelmen, ja joista se suuri ja

IMPRIMATUR.

J. M. AF TENGSTRÖM.

tsäli heijän kunniksensa
kehni perjuntensa
olevan.

HELSEINGISÄ

Printed by W. A. Eriksson in the year 1881

1881

Wäwy wanhan Wäinämöisen
Joukkawainen jousi Käissä
Kulki yksin Kuusikossa
Mäen alla männykössa,
Waimon waipuneeen hawahti
Toimettomana tokahti
Näki maahan näänty-needä
Kuuristautunna Kumoon
Kylilleen Kyyristynnä
Eukko runsas rungaltansa
Waimo wahwa wartaloltu
Waan oli wahtoa wajilla.

Pieni lapsi laitumella
Wenyi wieressä weressä
Tantereella miehen taimi
Weressänsä wierettiisä
Kääntelüsä Kätkyetä
Ilman witmita wireesti
Ilman liekuta lepäisi;
Potki poika Sorkillansa
Tanteretta miehen taimi
Laitumella lauleloopi
Laudeloopi laaullansa

Äliseepi äänellänsä
 Taputellen tanteretta;
 Ehti einettä emältä
 Ano eineen apua
 Näkeepi emänsä nännät
 Näki rinnat riippuwait
 Tapaa hertaisen tawaran
 Kullan wertaista wenytti
 Imeksi imosen alku
 Miehen alku mieleksiipi;
 Waan ei kuollut kumppaniksi
 Eikä kelpaawa emäksi,
 Eikä synny Syöttäjäksi
 Ihanaks imettäjäksi
 Ensinkään elättäjäksi
 Kalliiksi Kantajaksi
 Wakawaksi wartiaksi
 Holhojaksi huonon lapsen.

Jousen kätki Joukkawainen
 Warsinkin wasamat kätki
 Peitti pienen pehkon alle
 Nuolet toiste nouwannaksi
 Aset toiseksi ajaksi;
 Jätti jänteen ahollen
 Ampu kalut kannon alle
 Otti pojan polwillensa
 Syyttömän syliinsä nosti
 Wiattoman wiisas ukko,

Omaksensa otti pojan
Omaksensa orpo lapsen
Laulu lapsen lapseksensa;
Kotiansa kohti koiti
Kanto pojan kartanoonsa
Saawun saaliinsa tupaan,
Perä penkillen asetti.
Kätkyt käytiin samassa
Laitettiin tuwan lakasta
Parwesta paraan pirtin,
Joss oli lasta Joukkawaisen
Kuuse kuuta tuuitettu
Wiatointa wiihytetty
Waimon tainta taiwuttettu
Tyttö lasta tyywytetty
Äitin kaimoa katottu.

Waan kuin kului kuusi kuuta
Puoli auringon ajosta;
Niin ei käynnyt kätkyensä
Eikä wiihy witmissänsä,
Jätti wapukka wakuusa
Heitti liekun heinikolle
Jätti kätkyen keollen
Pientarellen pieni impi
Jätti witmin wüsas lapsi.

Wierauttua witmistänsä
Wielä wierautu wälemmin,
Herttaisista herkuistansa

Maamon maijosta makeesta
Elatuksesta emältä
Emon eineestä eroisi
Kasnaisista kantajansa
Muona kontista komeista
Kaunoisista kaksoisista
Maito maljoista makeista
Toiwossa tulewan toisen
Tarwihtewan tuon tawaran.

Yli Yötä liekkumata
Wietti liekkusa lewossa
Kätkettynä kätkyensä
Säilöisässä pieni sänky;
Sitten tuotiin tupaan
Tuohon tyynyt tyyrättiin
Tyynyt piettynä tytöltä
Lapselta lakanat pietyt
Waippa piettynä wapolta
Tuossa lapsi lauleloopi
Hyräilö hywännäköinen
Roikoi rohkia näöltä
Kaunis poika karjalassa
Tuota waimo tuuitteli
Elätti talon emäntä,
Tuuitteli turwaksensa
Wanhan päiwäsä waraksi,
Wapollensa wartiaksi
Awioksi ainoallen.

Waatehti warakas waimo
Kauhtanalla kauniilla
Sametit oli sarvenoissa
Hihan suussa hirven nahkat
Puhkina punaiset langat
Paino paklat kauniiksi
Keltaisiksi kengän paklat,
Siniseks sukan siteet,
Pani kaksi paita wyötä.

a) Anto pojat pallinaiset
Toiset anto aiwinaiset;
Jalot jalkineet jakeli,
Kengät kenkkäisi kepiät
Upokkaat upoisen uuyet
Pahlikkaat parasta kättä,
a) Warsin wahwat wursiltansa
Kauwoiltansa kauniimmat
Perotoilta pehmiämmät
Koroiltansa kohtalaiset
Apsatiltalati siewät
Muilta paikoilta mukawat.
Sukat surman mustunaiset
Syylingit sywen näkoiset.

Kaswo poika kauniisti
Ankarasti miehen alku
Hywä tahtoinen tawoilta
Opiltansa oiwallinen,
Ämmän neuwokit älyisi

Johtatukset Joukkawaisen
Wärssyt wanhan Wäinämöisen
Yllytykset ymmärtävän;
Tehä suuria tekoja
Palweluksia paraita,
Kuninkaalle kuuluvia
Isänmaalle mainioita.

Ite wanha Wäinämöinen

u/ Oli kummiksi katuttu,
Nimen antajaks anottu
Waimoinensa wanha ukko
Waateriksi waaittuna;
Otti syyttömän syliinsä
Pani poiijan polwillesesa,
a/ Kehtoi kaunista näköä,
Sanoi wanha wäinämöinen
Tahon taiwaan julisti
Suonnon julkisen Jumalan;
Tämä suomen suojelooپی
Warjeloopi waltakunnan,
Karjalamme kaunistaapi
Savon saattapi eloon,
Antaa rauhan Aunukseen,
a Päästä Hämeen häestä,
Pohjan puoleⁿ polttajista,
a/ Laitta/ lappiinkin eloa
Einettä etäisille,
Ouwoillen opin waloa

Ylimaahan ymmärrystä
Tietoo maahan tiettömään;
Tämä on salosta saatu
Mäen alta männyköstä
Tämä saalis sallituna; T/
Niin mä sanon Salliseksi
Kutun kummi poikaiseni
Kutun kuuluisaks tulewan
Suwun suuren esisäksi.

Nousi Sota suomen maassa
Syttyi synkissa saloissa;
Wihollinen Wiipuria
Poltti selwäksi poroksi,
Turun tuhkaksi mänetti
Kekäleiksi kelpo paikan
Raunioiksi rantalinnan,
Ajo asukkaat ahollen
Mänemään räntämäillen;
Löi kumoon Kuuston linnan
Kaappaisi Kajanan linnan
Wahin maatessa makeesti
Komentantin Korsatessa.

Kuningasta kuusi kulki
Kuusi ahnetta ajoiwat,
Suomen maata sortamaan
Sotimaan suomen nientä,

Kaatamaan Karjaloa
Jakamaan jaloa maata.

Sano waimo Salliselle
Sano hellillä sanoilla
Sytöwällä sywämmellä,
Pois tulovi pojan lähtö,
Pojan matka näiltä mailta
Rauhaisilta rannikoilta
Kukkuloilta kuuluisilta
Rannoilta rakastetuilta;
Kuningas on kuhtununna
Esiwalta ehtinynnä
Waltakunta waatinunna
Maamme hallitus hakenna
Maamme haltia manannut;
e/ Kaikki kantajat asien
Kaikki kantamaan asetta
Kaikki miehet miekalliset,
Miekalliset miekkasille,
Miekattomat miettimään,
Kuinka ansaisiit asean
Miekan miestä merkihtewän,
Miekka miehen kaunistaapi,
Akka on asetoin miesi
Wasamoita waimonlainen
Nyttä on soitettu sotaan
On tahoittu tappeluun;
Seka miehiä merellä

Että maalla mantereella
Tappeluissa tarwitaan
Warjelukseks watakunnan.

Kuin on leikit leikiltynä
Kuin on voitot voitettuna
Tapeltuna tappelukset
Kuin on suomi suojeltuna;
Tule tuttuun tupaan
Ennen maattuun majaan
Uutoiseen uutimeen,
Tule tietyllä tilallen
Lawerillen laitetullen,
Työnnän sullen tyttäreni
Annan Wapon waimoksesi,
Annan Sullen ainoani
Oman lapsen sullen laitan.

i/
Tuota toiwoin toisen ajoin,
Tuota toiwoin toiwottua
Aina aijoin aprikoin,
h/
Toisin toiwoni käwisi
Lohtutukset loikaistuiwat
Pakeni paraat uneni;
Luotan luojaani tekoin
Luotan wanhan Wäinämöisen
Ihmeteltävän Isäni;
Että sullen ikeä suowat,
Suowat sullen miehen mielen
Miehen miehuuwen lupoowat

Suowat Suomellen sowinnon
Waltakunnallen wapaallen

Polwet pojalla wapisi
Sywän sykki Silmät siity,
Mullen Wappo waimokseni?
Mullen siskoni siwiä?
Eukoksi emoni lapsi!
o/ Akakseni ainoaki!
Ei sitä siiek wäinämöinen
Eikä sukumme suwaihte
Ajatukset myöten anna,
Lupoa lujat lakimme
Laki kirjat kiinteimmät
Lain lautaiset niotut.

Waimo wastaten sanoopi
a/ Ehettä hywä emäntä:
Empä ole sun Sukuusi
Enkä oikia emäsi,
Waikka olin wartiasi
Huonouwessa holhojasi
Alti heikkona apusi;
Sinä olet otto-poika,
Poika saatuna salosta
Kuletettu kuusikosta
Miehen käyessa metällä
Jousen kansa joukkawaisen.
Löytty löytönä keolta;
Entisen emäsi kansa

Jonka sää oli särkenynnä
 Hajalleen hajottanunna
 Watan ukkoisen wasama
 Ukon ilma irti lyönnyt;
 Jos oli silmät siskon päälle
 Palanna pahana lassa
 Povi poikana sytennä
 Kolkuttanunna kovasti
 Sywän tuolla syyttömänä
 Wireesti wiattomana,
 Lempöisissä leikissänsä
 Lasten lausuissa somissa
 Kätköisillä käyessänsä
 Piiloisillansa pihalla
 Syleyksissä syyttömissä;
 Niin paloi tuli paremmin
 Rinnan liekki leimuapi
 Waimon tuota wastattua
 Ehätettyä emännän;
 Silmät auki aukeniwat
 Tunto tunnusti totuet
 Luonto toivoja lupaisi,
 Ajatukset aiwoissansa
 Onnen taitoa opetti;
 Kiihty toiwossa kipuna
 Onnen etöja ehätti
 Autuen alun osotti.

Wappo warjoin wapisi
Ilo ihanan walaisi
Kaswon kauniin punaisi,
Ilossansa wükön itki
Pieni piika riemussansa;
Kauwan maahan kahteloopi
Silmät siltoa hakiwat
Kolpihtoa kohtaisiwat
Noutiit nostopalkkiloita.

Wiimein sano wiisas tyttö
Wastaisi ihana impi
Tyyni tyttö taitawasti;
Sanat on sanottu ennen
Ennen meitä merkittynä;
”Wieras veikkoa parempi
Emon lasta laupiampi”
Jopa totuen tokatin;
Jos oli welienä omana
Aina armas mielestäni
Mielen ainoa ajatus
Ajan ainoa huvitus
Ajan wietto weikkonani
Lempee leikki kumppanina;
Niin on kahta kalliimpi
Wappoo waimoksi kysyjä
Emännäksi ehtiwäinen
Toveriksi toiwojani
Kumppaniksi kuhtujani.

Tuli wanha Wäinämöinen

2/ Tule tutisten tupaan.

Äija ärjäisi äkisti

Ärjäis äänellä kowalla

Kiljui kiiwailla sanoilla,

Mitkä teill' on tuhmat tuumat?

Mitkä nerkat neuvon piennät

Mitkä arwella asiat?

Häwetkätten hainne kansa

Kansa naimis kauppoinne,

Kuin on sota suomen maassa

Waino Waltakunnassamme.

Jouwuk kohta joukkawainen

Saata Sallinen sotaan

Laita lapsesi meluun

Otto poikasi polaan.

Ite wanha Wäinämöinen

Jouwuttaapi joukkawaista,

Joukkawainen anto jousen

Tarkan tapparan tapaisi

Keihäs nyökön Kelwollisen,

Wapukka wasamat ehti

Warsin warmimmat walihti

Nopiammat nuolet nouti,

i/ Ehti püilet pieni püika,

Kokoili kylän koristus;

Emäntä ewäät laitto

Wanha Waterma warusti,

Tallista talutti ruunan
Rassasta ratas hewoisen
Kujasta kululta kuulun
Warsan wahwimman walihti
Warsan warsoja paremman
Warsan wanhan Wäinämöisen,
Jonk oli wanha Wäinämöinen
Appi antanna wäwyllen
Anto ajella kotiinsa
Ajella apen tyköön,
Koska aika myöten antoi
Koska jouti Joukkawainen
Konsa enätti emäntä;
Tämän ruunan ruskoittawan
Tämän warsan waskikarwan
Tämän tähtiin näköisen
Tämän kuuta kuulawamman
Warsan warsoista walitun
Warsan wanhan Wäinämöisen
i / Antos poi jallen anoppi
Anopiksi aprikoiwa
Ennestään emän siainen;
Toiwoi toilla pääsewänsä
Hällen warsin wanhemmaksi.
Wappo waatteet warusti.
Sallinen satulan ehti,
Heitti hellät jäähywäiset,
Heitti hellät silmän iskut,

Heitti hellät huokaukset,
Siittä kiiti kiireesti
Nelissä neijon luota
Tyynimmän tytön tyköä,
Kerran kahtoi kankaalla
Männessänsä männykössä
Taaksensa tantereella.

Waimo waiwoonsa walitti
Emäntä enemmän itki
Äiti huoltansa älisi
n/ Erotessa efsi kerran
Kaswokkaasta kauniista
Polwi pojasta somasta
Totisesta toiwostansa
Wanhan päivänsäwarasta.

Waan ei Wappo niin walita
Eikä äännä tyyni tyttö
Äännä äänellä kowalla,
Itki Sallista salassa
Huutamata huokaili
Yli öihen yksinänsä
Iteksensä impi itki
Woiwotteli wuoteella
Yksin ollessa olilla
Pehmeillä pehuilla maaten,
Weikkoansa weisaili
Muihen maatessa murehti

Kywetteli kyynäleitä;
Lähätti totiset toiwot
Että terwennä tekisi
Tämän matkan mainittawan
Tämän kulun kuuluisamman;
Totisesti toiwottaapi
Että saisi Sallisesta
Kuulla töitä kuuluwia,
Toiste toiwossa toruupi
Lähättääpi toisen toiwon,
Että rauha rakentuisi
Että katoisi kapina
Sota Suomesta häwiisi,
Ettei suotaisi sotoa
Tahoittasi tappeluja;
Niin se Wapukka walitti
Niin se toiwoi tyyni tyttö
Pieni piika piiskutteli.

Kuuli wanha wäinämöinen,
Kuuli kummi woiwotuksen
Lapsen lapsensa surua
Keksi waiwat Waapukkansa
Walitusta pienen Waapon
Sanoi jäykilla sanoilla
Wappoa towen torujen
Lapsen lasta laimennellen;
”Etzäs tunne tuhma lapsi
Tuota älytöin älyä

Ajattele asiaksi
Wakautta waltakunnan;
Että soata sowinto
Arwanlyömätä asiat
Kuuon kuninkaan kulungit
Waiwat kuuen waltakunnan,
Ei ne ratkia rahalla
Eikä suorja soatak
Summat snuret summauk
Ilman soata sovinto,
Soan aine aina warma
Takaukset tappelullen
Toista toimittaa toraksi
Wiimen saattapi sauksi
Wihtoin wiikkoiseks wihaksi
Kapinaksi kauhiaksi
Warmaksi wainon ajaksi.

Waan kuin on woitot woitettuna
Tapahtunna tappelukset
Weittynä weriset miekat,
Nähty nälkeä kovoaa
Waisaisuuta ja wajoota,
Maahan kaattu kansakunnat
Toinen toisen woittanunna
Ilman woitota itellen
Waiwat warsin palkaksensa.

Sitten silmät aukiaawat
Hawaihtowat hallihtiat

Ettei sopisi sotia
Aiwan tyhijä aseita
Sota solmia sovinnot
Sota rauhan suorittaapi
Waltakunnallen wakuuen,
Toisin on rauha toiwoottawa
Rakas rauha rannoillemme
Rakas rauha rakkaille;
Waan Suomma wakawan rauhan
Lujat lupaukset sowinnon,
Sowittu sota keolla
Tehty miekkamme terällä
Tehty aseimme awulla
Jouwutettu jousillamme
Wasamoilla walmistettu,
Rauwan kansa ratkaistuna
Urhollisilta ukoilta.

Saatiin sanomat soasta
Saatiin sanat Sallisesta
Sangarista Sallisesta
Taitawasta tappeluissa;
Kuuluu kummiä tekewän
Ihwa ihmeteltäwiä:
Kiiwas Kimpussa Keolla
Julmemp juutasta jutuissa
Paljon hiittä hirwiämpi
Kalmalaista kaukiampi
Melutessa miekka käissä;

Herettyä heitti riian
Wihan wiskaisi keollen
Torat toiseksi ajaksi.
Kaatuneista kahtoi kaikki
Weljet kuin wihollisetkin
Ouwot omainsa tawalla
Kahto kaikkein wajoota
Kaikeiin tarpeita tapaisi;
Kuin hawaihti haawoitettun
Löysi lyötyjä Keolla
Joit oli rauta raaellunna;
Tahi maahan tallattuja
Ahtauessa yljattu;
Niitä wiinoilla wirotti
Niitä sipautti simoilla
Woijellutti woiteilla
Otti ommellut Wapolta
Kaulastansa kaulaliinat,
Nenä riepusa repiwi
Hienot liinat liesengiset
Tilkuiksi tihvät liinat
Palaisiks paraat paijat
Hienot paijat palttinaiset
Annetut anopiltansa
Walmistettuna Wapolta
Osawasti ommeltuna
Niillä tulwan tukkejaapi;
Rinnasta ritarin nauhat

Kauhtanasta Kaunistokset
Mekosta metalin nauhat
Kateista kaijat nyörit,
Hipastansa kulta hiihnat;
Joilla siewästi siteli
Kiinitti kipiät haawat
Weti werta wuotawaiset.

Wappo waitellen waelti
Kulta kukka kurkistellen
Heijas helmi heinikossa
Koiwukkoon kosken luokse
Lahelmaan pienen lammin;
Lahelmassa lauleloopi,
Kuin se tuttuni tulisi
Ylijärwen ystäwäni
Yli maihen mainittawa
Sallinen yli saloin;
Tuollen suuta suikkoasin
Jos oisi suu suwen weressä,
Tuollen kättä käppejäisin
Jos oisi Käärme kämmenpäässä,
Tuollen kaulaan Kawaisin
Waik oisi kaula kalman luista.

Mehtä wastoopi Wapollen
Metän ukko mehtimiessä,
"Nytt se tuttusi tuloopi
Ennen nähtysi uäkyypi
Sill on suu suwen weressä

Sill on Käärme kämmenpäässä
 Sill on kaula kalman luisfa. 7/
 Kuului ruske kuusikossa
 Mäen alla männykössä
 Wappo warpoja hajotti
 Lepän lehtiä levitti
 Koiwun sorppia kohenti
 Tuomen oksia ojenti
 Haawan haaroja hajotti
 Weti pois wesoja tieltä;
 Merkitäksensä melua
 a/ Kapina/ katellaksensa
 Näki sorian sotian
 Sota miehen merkillisen
 Joukon haltian hawahti;
 Joll oli miekka päällysmiehen
 Jousi joukon juohattajan
 Wäen saattajan sapeli
 Kortikka komanto herran;
 Joka sutta surmoapi
 Mestoa metän petoa,
 Weri juoksoopi jokena
 Pirskaapi weri pisarat
 Hukan tulwa huulillensa
 Kaswoillensa kauniilla
 Ympäri sulwista suuta,
 Parrallen paraimman miehen
 Miehen miehiä ylimmän;

Kantoi kaulassa metalin
Riippui risti rinnassansa,
u/ Joss oli kuolema kuwatta
Maalattuna maanalainen
Kalman luita kauhioita
Ripustettu ristikollen
Alle Kalman Kauhistawan.

Käissä kärmeen näköinen
Saatu letti Saksan maalta
Ruoska Ruotista tawattu
Puolan pojilta otettu,
Joka käissa käpristisäk
Joka kääntyi kättä myöten
Käppyrään kärmeesksi
Sillä surmasi susia
Sillä kaatoi karhut maahan
Mestaisi metän petoja
Säästi miekan miestä wasten
Wasten wertaista wasamat
Sapelisa sangariillen
Jok ei tahtonna tapella
Eikä tohtinna torailla,
Sitä ruoskalla ropaisi
Kerran keski hartioita
Kerran pitkin selkä piitä
Kolmannen näköä kohti
Wahwasti neneä wasten
Sitten pani paimeneksi

Heitti hewoisten wahiksi
Muutti muihen passariksi;

Häll oli kaaret kaswopäissä
Naamassa mokommat naarmat,
Otassansa oiwa merkit.
Merkit miekalla hakatut
Sapelilla saatettuna
Tehtynä^t terästetyllä
Kowan kortikan kärellä
Heittääpi heponsa irti
Koiwukkoon konkorinsa
Opottaa oiwa ruunan
Heinikkoon hyvän heponsa
Ruohokkoon ruskoittawan
Ite vastaan Wapollen.

Sanallensa Wappo warma
Sulhon kaulaan kawahti,
Hällen suuta suikkoapi
Hällen kättä käppejääpi.
Joutuit Joukkawan taloon
Saattoi Sallisen tupaan
Ammoin tunnettuun tupaan
Kotwan outettuun kotiin
Joukkawainen jouwuttiisa
Lasten kummii kuhtumaan
Waatimaan wanhempia
Waati wanhan Wäinämöisen

Waati wanhau waimoinensa
Waati apen ja anopin
Kuhtupi, molemmat kummit
Jotk oli kummit kummallengin
Pappina nimen panossa,
Sallinen salollen saattoi
Joukkawaisen jousinensa
Seuraisi yli selyksen
Yli kummun kuusikkoon
Kulki kuusikon yhdessä
Koti korwesta siwuite;
Kaatoi Karhun kaatoi kaksi
Parwen tettriä telaisi
Muita lintuja lisäksi
Teki purit koiwu puusta
Renttuwat reen tapaiset
Nijo niwerä peräiset
Pani patwesta kokoon
Katajaisen kahwan laittoi
Kapilaiksi suo karangot,
Lyhyet lyly näreet
Jotk oli lujemmat luuta
Wati pahkoa paremmat
Wahwemmat wati wisoa
Malja wisoa wisummat
Tuuliis kopria kowemmat
Laittoi kahet kannatokset.
Karhut kaustoillen asetti

Pajuillen paraat paistit
 Metot keskellen keräisi
 Pienemmät pinoon päällen;
 Jotk oli jäämässä jälellen
 Taikka tiellen tippumassa
 Niitä nünellä nijoopi
 Wihta pannoilla paraiten,
 Taikka konttiisa kokoisi
 Sumppusi sumsan kielen alle;
 Riippui vielä wiilekkeissä
 Jotk oli jälellen jäänyt
 Eikä soplihtaan sopinna;
 Wappo istu ikkunassa
 Lahjuksia laitteloopi
 Waan ei walmistuk tekönsä
 Soristauuk sormikkaansa
 Lapaisensa laaullensa
 Langat hällä hämmentyyppi
 Puikot putoowat käsistä
 Nieklat nieklojan näpistä
 Hywän hymmin hyppyyisistä;
 Silmät sihtoowat pihallen
 Tapailekset tanhuallen
 Weräjällen wäantelekset
 Josta outtaapi omansa; a
 Outti päiwän päästä päähän
 Auringon alasmänössä
 Outettun kotiin koiti

Ilmautupi illan suussa
 Tuli tultua hämärän
 Taluttapi tammoansa
 Kulettapi kuusikosta
 Kaik oli hiirakka hiessä
 Wesi herneessä heponsa
 Waahtewana waalakkansa
 Wesi tippu tiilarista
 Kannakkeista karpalona
 Helminä hewon kylestä
 Kuin kuletti kuusikosta;
 Korwentakoa kotiin
 Kannakkeissa karhu kuorman
 Joss oli intuja lisänä.

Kututtuja kulki paljon
 Kulki kuhtumattomia
 Kulki kuokka wieraita,
 Warttuus wanhan Wäinämöisen,
 Tapa Joukkawan talossa
 Koria kututtu wieras
 Kututtuja kuhtumatoin
 Koriampi heijän koissa
 Toiset askelin ajoiwat
 Nuoret nuotreilla jaloilla
 Wanhat leppiänsä warassa
 Sallinen oli saloa
 Kuhtununna kymmen kunnan
 Kuuluisia kumppania

Yllyttännä ystäviä
Towerinsa toiwonunna
Hänen häihensä tulewan
Kulki kututut sotiat
Toiwat toisia keralla
Toiset kantoi kanteleita
Toiset torwia ilollen
Sarwet waskesta waletut.

Oli kaikillen olutta
Wiljoin wiinoja makeita
Mettä melki puolikoita
Oli paistia paraita
Talkkunaa tawalla maamme
Taplikkäitä tähteiksi
Paljon paistettu waroillen
Ken suwahti sullsinoo
Kellen piti piiraisia
Kellen keitin piiraisia
Kuka talkkunaa tapaisi
Raswa rieskoa rakasti
Kuka kukkoja suwaihti
Kaikellen oli Kahtalaiset
Kalasta kalan leweiset
Liekemmät sian lihasta
Rohkeet tungeksen rokallen
Kainut kaalillen asettui
Rokoo maahan roiskattiin
Kaattiin kaalia lawallen

Läikkyi maito lämmitöstä
Wapoilla wait waroilla
Emännällä eine maljat
Joilla liemia lisäisi
Joilla einettä enenti
Ahkerasti ammentaapi
Ei ollut jouten Joukkawainen
Eikä Sallinen Sanoita
Kehoittaissa kestiänsä
Yllyttäissä ystäwiissä
Nautiintoon naapuriisa
Ken ei sietännä simoja
Wiela wiinoa suwainnut
Osannut olutta juuwa
Sillen-Kaljaa kaaettiin
Oli waassoa waroilla
Makee marjoista katajan;
Oli tehty teppowettä
Hapan maitoa haettu;
Mikä mitäkin suwaihti
Kuka kutakin halaji.

Ilohtipi kaikki kansa
Ilohtiwat iltakauen.
Lyötin koppia kowasti
Linnaisilla liehuttiin
Soitti paimenet somasti
Sarwillaan saalla lailla

Wiisiin wiiteen kymmeneen
Toiset torwilla torisi.

Paras wieras Parwiainen
Jok oli opissa ollut
Pomporissa poika miessä
Taitoi maaliman tarinat
Lystit laulut lauleloopi
Monin kielin mongertaapi
Wielä tanssi taitawasti
Wieri ketränä keolla
Pyöri pyöränä pihalla
Tasaisella tanhualla
Eissä rappusiin ratassa
Mäen alla määlihtänä;
Neuwoi sitten neitosillen
Parwiainen pantti leikit;
Waan kuin waati palkintoa
Lunastusta pannun pantin
Suuta suikata tapaisi
Pakeniwat Parwiaista
Pojes pojista mäniwät
Ylös ehtiwät emänsä
Waraksensa wanhat eukot
Tutut ämmät turwaksensa
Ettei tarvita tapoja
Tapoja tawattomia
Ottook outoja opiksi
Waarallisia walita.

Ite wanha Wäinämöinen
Lauloi lauluja somia
n/ Toiwoi oneja totista
Suopi suosio suloista
Saattain Sallista tilallen
Untoiseen uutimeen
Jossa Wappo waipan alla
Peittäin silmiissä perite
Outti kauwan Outettua
Outti wiikon wüpynyttä
Outti sulhoa suloista
Outti miestä oiwallista
Outti onnesa osuutta
Outti toiwosa totuutta.

Nuoret nukkuwat uneen
Wanhat waipuwat lewollen
Waan ei wanhoja nukuta
Aamuisella aiwan kauwan
Walppaat on wanhat waimot
Wirkut wiisaat emännät,
Kuin on mielessä mitään
Tesmällensä tehtäwätä;
Nostattiwat nuoren muorin
Wapon saiwat walweillen
Kaasottiwat kaunokaisen
Lakin päähän laitteliwat

Ojennuksia.

Lehtepuolisko.	Zuowa.	Seisoo.	Lue.
3.	11.	Wartaloltu.	Wartalolta.
4.	9.	Imosen.	Imeisen.
5.	11.	Kuuse.	Kuusi.
6.	21.	Poikoi.	Roikoi.
7.	10.	Poiijat.	Paijat.
—	16.	Wursiltansa.	Warsiltansa.
—	20.	Apsatiltalati.	Apsatilt alati.
8.	9.	Katultu.	Kututtu.
—	14.	polwillesesa.	polwillesa.
—	15.	Kehtoi.	Kahtoi.
10.	5.	Sytowällä.	Sytöwällä.
—	16.	Asien.	Aseen.
11.	13.	Watakunnan.	Waltakunnan.
—	17.	toisen.	toisin.
—	20.	käwisi.	häwisi.
12.	8.	Ainoaxi.	Ainoasi.
—	12.	Ehettä.	Ehättää.
13.	19.	Ehatettyä.	Ehätettyä.
—	26.	etoja.	etuja.
14.	25.	Wamppoo.	Wappoo.
15.	2.	Tule.	Tuli.
—	25.	piilet.	piilit.
16.	20.	Antos.	Antoi.
17.	11.	ersi.	ensi.
23.	26.	Sulwisla	Suloista.

Pienemmät wirheet heitetään lukijoillen osinnettavaksi.

Ojennuksista

Numero.	Seisoo.	Numero.	Seisoo.
3.	Watalohin.	11.	Watalohin.
4.	Imosen.	9.	Imosen.
5.	Kuuse.	11.	Kuuse.
6.	Poikoi.	21.	Poikoi.
7.	Pojat.	10.	Pojat.
—	Wreittansa.	16.	Wreittansa.
—	Apsallilait.	20.	Apsallilait.
8.	Katuta.	9.	Katuta.
—	polwillasa.	14.	polwillasa.
—	Kahloi.	15.	Kahloi.
10.	Sytowilla.	5.	Sytowilla.
—	Asein.	16.	Asein.
11.	Watakunnan.	13.	Watakunnan.
—	toisin.	17.	toisin.
—	käwisi.	20.	käwisi.
12.	Ainazi.	8.	Ainazi.
—	Ehettä.	12.	Ehettä.
13.	Ehätellyn.	19.	Ehätellyn.
—	eloja.	26.	eloja.
14.	Wampoo.	25.	Wampoo.
15.	Tale.	2.	Tale.
—	piilet.	25.	piilet.
16.	Auloi.	20.	Auloi.
17.	ensi.	11.	ensi.
23.	Sulwisa.	20.	Sulwisa.

Pienimmät wihet heitetään lukijon
osinellavaksi.

218. III. 15

Luom. kaunoh

